

Denne gangen gikk turen til Hellas.

Hellas er lokalisert i det sørøstlige Europa og grenser til Albania, Tyrkia, Bulgaria og Makedonia. Landområdet utgjør 131.944 kvadratkilometer, og kan inndeles i en fastlandsdel og en øydel. Omtrent en tredel av flateinnholdet består av øyer. Til sammen er det 1425 øyer. Det er til disse øyene vi fra Skandinavia reiser oftest.

Kanskje er landet ett av de landene som har mest oldtidshistorie å vise til i Europa. Oldtidshistorien i Hellas kan dateres helt tilbake til 3000 f.Kr. hvor de kraftige minoiske og mykensk sivilisasjonene hadde mye innflytelse.

Aleksander den store spredte hellenismen over store deler av den da kjente verdenen i tiden rett før 300 f.Kr.

Romerriket erobret Hellas i 168 f.Kr. Gresk kultur hadde da lenge hatt innflytelse på romerne. De østlige delene av det romerske imperiet ble dominert av gresk kultur.

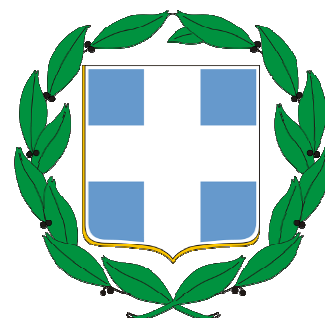
Da det romerske riket ble delt i to, havnet Hellas i sentrum for de østlige delene. Med Konstantinopel som sentrum spredte Østromerriket gresk kultur. Konstantinopel falt i 1453, og området ble dominert av det osmanske riket. Hellas var del av det osmanske riket frem til 1820-tallet. Grekerne gjorde da opprør og etter undertegnelsen av Konstantinopel-traktaten i 1832 ble Hellas anerkjent som selvstendig stat.

Hellas plassering i Europa

Hellas flagg

Hellas riksvåpen

21. mai 2009

Vi reiste fra Moss Lufthavn Rygge som ligger på Rygge flystasjon, ca. 6 kilometer sørøst for Moss, like ved E6. Lufthavnen eies av Forsvaret som 19. november 2004 fikk konsesjon til å anlegge, drive og inneha sivil lufthavn ved Moss lufthavn, Rygge.

Vi parkerte bilen på parkeringsplassen på flyplassen.

Flyet gikk 14.50 og vi var fremme i Athen 19.50.

Flyplassen i Athen heter Eleftherios Venizelos internasjonale lufthavn. Den ble satt i drift den 29. mars 2001, og fungerer som sivil flyplass for Athen

Den ligger ved den lille byen Spata, 20 km øst for Athen. Den har blitt anerkjent som en av verdens mest moderne og luksuriøse lufthavner, med naturlig innvendig lys, stilfull arkitektur og prektig interiør. Mer enn 16 millioner reisende besøker årlig denne flyplassen, som fikk sitt navn etter den greske politikeren Eleftherios Venizelos.

Da vi hadde fått bagasjen vår tok vi bussen bort til Rafina som ligger på østkysten. Det er den nest største havnen etter Pireus.

Her hadde vi bestilt på Hotel Corali for en natt.

Utsikt fra terrassen mot havna

Dette er på en gresk restaurant i Rafina

Her venter Anne Berit på maten

Etterpå gikk vi ned i havneområdet for å se hvor ferja gikk. Da vi hadde sjekket det, gikk vi inn på en havnekafé og hadde oktopus og ouzo. Kjell spiser med velbehag.

22. mai 2009

Denne dagen skulle vi tidlig av gårde til Andros. Ferja gikk 08.05.

Først et utsiktsbilde fra terrassen på Hotel Corali

Båten het Superferry II, og den brukte 2 timer til Gavrio på Andros. Det var stappfullt på båten og vi fikk de siste plassene.

Her står Anne Berit i akterenden av båten idet vi går fra Rafina.

Vi er imponert over hvordan ferjene håndteres inn og ut av trange og små havner på øyene i Hellas. Ferjene kommer inn, snur på en femøre og bakker inn til kaien. Når ferjen er i passe posisjon legges lemmene ned på kaien, passasjerer og biler pøses ut og nye mates inn på ferja i løpet av noen få minutter. De har sikkert moderne navigasjonsutstyr, men det er like imponerende å se hver eneste gang.

Det blåste litt, men det var ikke noen sjøgang å snakke om, så turen gikk greit.

Andros (gresk: Άνδρος) er en gresk øy i øygruppen Kykladene. Det var fra Andros (i samarbeid med Khalkis) at de greske koloniene Akanthos og Stageira på Egeerhavets nordkyst ble grunnlagt i hhv. 654 og 655 f.Kr.

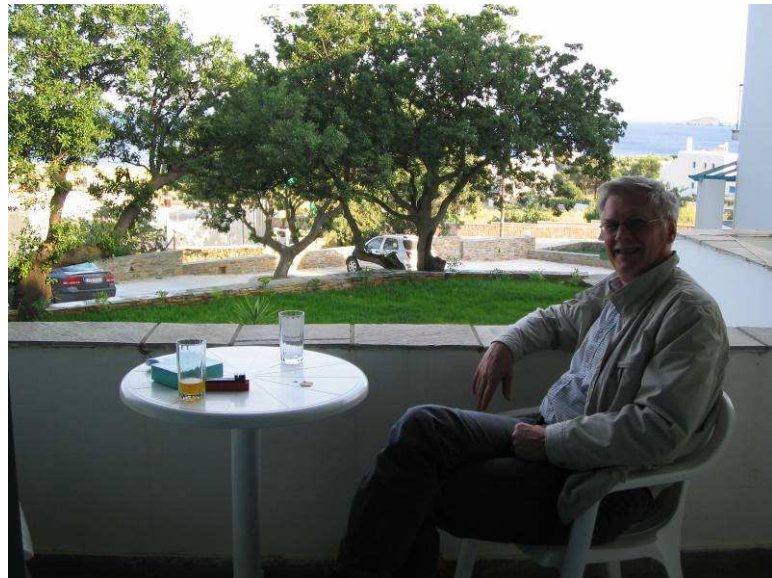
Øya er den nordligste øya i øygruppa. Øya er nesten 40 km lang og på det bredeste 16 km. Den er fjellkledd med mange frodige daler.

Administrasjonssenteret heter også Andros og ligger på østkysten med om lag 2 000 innbyggere.

Øya hadde rundt 18 000 innbyggere i 1900 og i dag like over 10 000. Turismen er som på de fleste andre greske øyer viktigste næringsvei.

Vi hadde bestilt på Ostria Hotel i Gavrio. Det lå bare noen hundre meter fra havnen og var lett å finne.

Her sitter Kjell på terrassen rett etter at vi var kommet. Terrassen var stor og god.

Vi måtte ned til havna nesten med en gang for å spise, for vi var sultne. Etterpå så vi litt på småbåtene i havna.

Her er litt mer av utsikten fra terrassen

Om kvelden gikk vi og spiste på denne typisk greske fiskerestauranten

23. mai

Her spiser vi frokost på terrassen til hotellet. De hadde ganske bra frokost.

Etter frokost gikk vi en tur bortover øya. Da tok vi masse blomsterbilder. Her er noen av dem. Det var så tidlig på året ennå at alt ikke var vissent. I juli / august pleier alt å være brunt.

Her gikk vi forbi et slags monument

Her gikk vi forbi en liten strand

Her ser vi stranda i retning Gavrio

Når vi snur oss og ser i andre retningen, så ser vi en ny strand. Vi gikk et lite stykke forbi den.

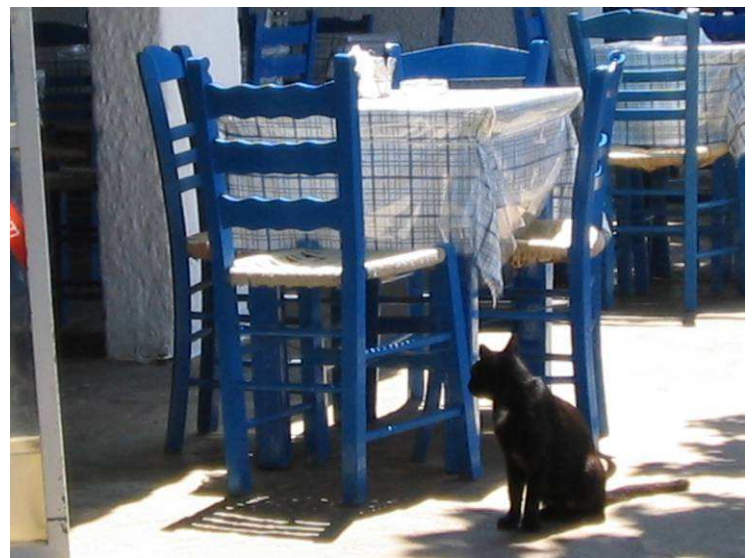
Her gikk vi forbi en møbelhandler. Han hadde stilt opp møblene som på en restaurant og her sitter Kjell og venter på "servering". Dagene før vi kom hadde det blåst veldig og vinden hadde feid alt overende.

Her er vi kommet til en skikkelig taverna hvor Kjell fikk servering

Anne Berit syntes også det var godt med pils i varmen

Katten var også på plass

Vi syntes denne tavernaen var så fin at vi tok noen flere bilder før vi gikk.

Blomstrende kaktus

Her er vi tilbake på hotellet

Dette er et bilde fra den samme fiskerestauranten som vi var på kvelden i forveien. I dag hadde vi lunsj her. Kjell hadde rødmulle og Anne Berit gresk salat.

Da vi gikk tilbake til hotellet igjen, gikk vi forbi denne kirken

Etter lunsj hadde vi en kort siesta. Deretter gikk vi ned på en steinstrand rett nedenfor hotellet. Det var godt og varmt.

Om kvelden skulle vi feire bursdagen til Kjell. Vi våget oss på noe som skulle være en spesialitet på Andros. Retten het Fourtaka. Det viste seg å være en omelett med poteter og pølser. Det var ganske godt.

24. mai

Denne dagen skal vi videre til Tinos. Her kommer båten.

Bilde av havneområdet fra båten.

Tinos ligger rett syd for Andros. Tinos er dessuten en hellig øy, et valfartssted tilsvarende Lourdes i Frankrike. I 1822 hadde nonnen Pelagia et syn hvor Jomfru Maria viste henne hvor et ikon var begravd. Etter nonnens anvisninger ble det i 1823 foretatt utgravninger som avdekket ikonet av erkeengelen Gabriels budskap. Det var uskadd etter 850 år i jorden. Ikonet befinner seg nå i Panagia Evangelistria-kirken i Tinos by og tiltrekker seg mange ortodokse kristne. Øya har for øvrig over 800 kapeller. Det bor ca 10.000 mennesker på øya.

15. august er den store dagen i året på Tinos. Da strømmer det hundretusener av pilegrimmere til den hellige katedralen Panaghía Evangelístria.

Tinos er også kjent for alle dueslagene.

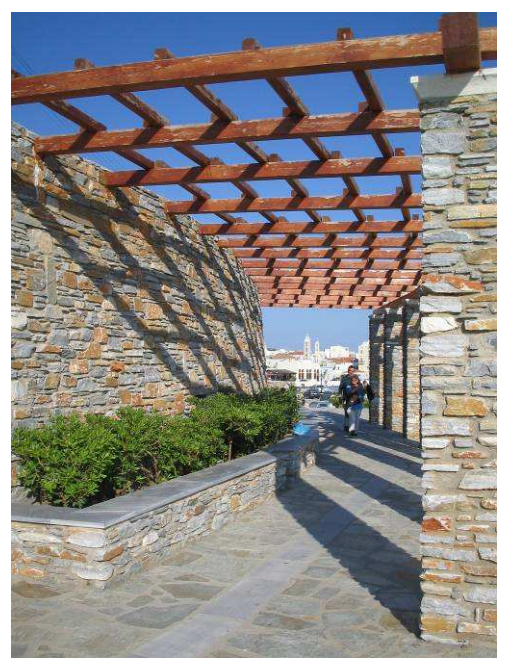
De er plassert hovedsakelig i skråninger i bestemte retninger i forhold til vinden og det omkringliggende terrenget for at letting og landing skal bli lettest mulig for duene.

Det er ingen som helt sikkert vet antallet av disse dueslagene, men det er helt sikkert over 600 stykker.

Her er vi kommet til Tinos. Det ligger en litt større båt ved siden av vår båt.

Det var fine steinmurer på kaien

Vi hadde bestilt på Leandros Hotel som lå rett ovenfor havnen. Dette er i resepsjonen

En plante rett utenfor rommet vårt.

Dette er terrassen vår

Her ser vi fra terrassen og bortover mot der vi bor

Det var fiskebåter i Tinos også

Her ligger garnene til tørk i solen

Her driver fiskerne og rensker garnene for å gjøre dem klare til nattens fangst

Etter at vi hadde ruslet litt i havnen gikk vi opp på ”byneset” og tok et bilde nedover mot byen.

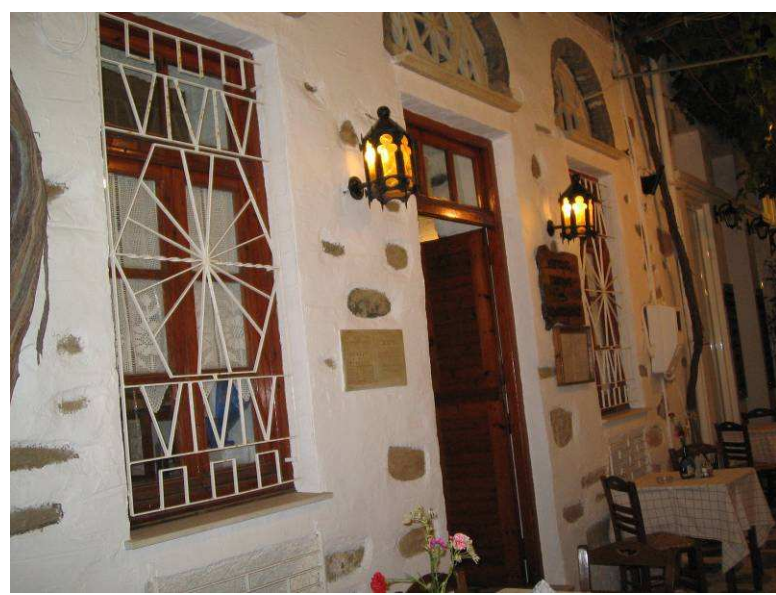
Det var et monument på toppen av neset

På veien ned igjen tok vi bildet av denne lille kirken

Om kvelden spiste vi på denne restauranten nede i byen. Her hadde de greid å ødelegge biffen etter vår mening, men vi tror det var meningen at den skulle være slik.

Det var ganske forseggjort ute på gata, men det hjalp ikke på biffen.

25. mai

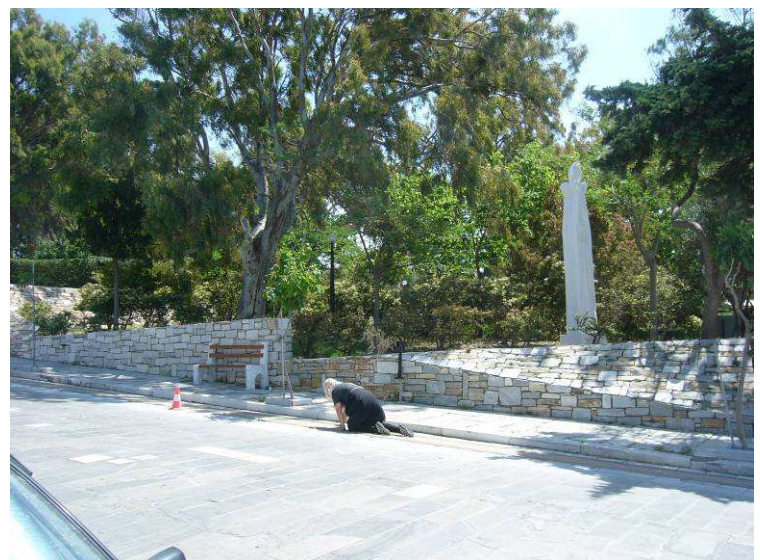
Vi hadde bestilt hotell på alle øyene gjennom Windmills Travel. Etter frokost gikk vi til kontoret og betalte til Sharon Turner

Etterpå hadde vi en øl på en uterestaurant

Etterpå så vi på Panagia Evangelistria-kirken. Her ser vi gata opp mot kirken. Vi ser også teppet oppover som det krabbes på.

Her er det en som skal krabbe helt opp til kirken

Utenfor kirken. Her er det en som er nesten fremme.

Kirken

En statue av en som krabber

Her er vi i butikken for å kjøpe øl til å ha på rommet. Vi hadde kjøleskap der.

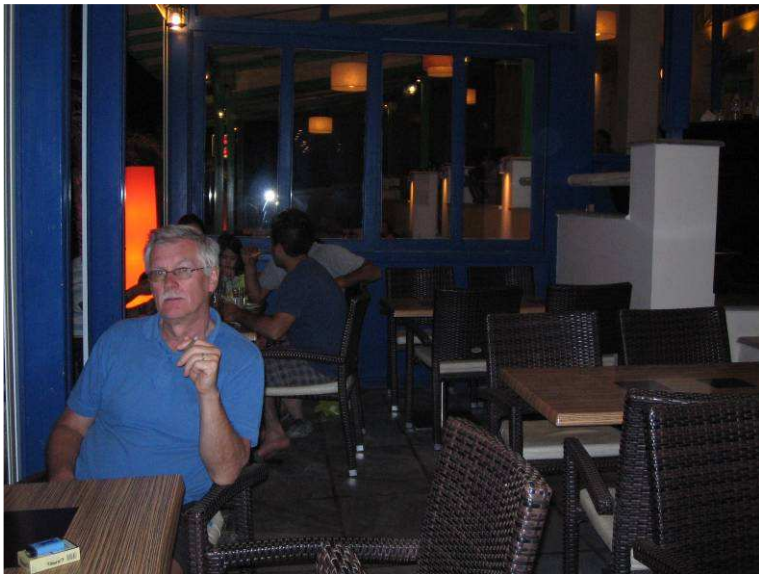
Her er spiser vi lunsj og ser på båtene som kommer og går.

Om kvelden spiste vi på en restaurant som lå på et lite torg rett ved denne kirken.

Vi hadde Stifado (kanin og løk kokt i gryte) og gresk salat. Maten her var kjempegod.

Da vi gikk tilbake til hotellet vårt, vinket hotellverten til oss fra en liten kafe rett utenfor hotellet.

Vi satte oss ned der for å ta en ouzo før vi la oss.

Da verten så at vi tok bilder ville han ta bilder av oss sammen, men da vi skulle se på det etterpå, så var det ikke blitt bilde.

Vi hørte for øvrig at vinneren av Grand Prix, Fairytale, ble spilt over alt, også på mobiltelefonene som ringetone, så det var tydelig at den var veldig populær.

26. mai

Denne dagen hadde vi planlagt å reise videre til Mykonos.

Vi fikk vite før vi reiste at de gjorde vedlikeholdsarbeider på kaien i Mykonos. Den var derfor stengt, så båten ville gå til Tourlos, litt lenger nord på øya. Derfra måtte vi ta taxi eller buss. Det viste seg at det gikk buss og vi tok derfor den. Den gikk til havnen i Mykonos, og vi måtte gå derfra. Vi visste ikke helt hvor hotellet lå i forhold til havnen, så vi måtte spørre underveis.

Mykonos, (gresk: Μύκονος) hører også til Kykladene. Øya ligger mellom Tinos, Siros, Paros og Naxos. Den er 364 meter på det høyeste.

Øya består hovedsakelig av granitt. Den har lite naturlig ferskvann og er avhengig av avsalting av sjøvann for å dekke behovet.

Det bor like over 6 000 innbyggere på Mykonos, og det største tettstedet heter også Mykonos, men kalles av og til også Khora (som betyr «byen» på gresk).

Mykonos by ligger på vestkysten. Man mener at øya er oppkalt etter en lokal helt, som blir regnet som et av barnebarna til guden Apollon og som ble dyrket lokalt i antikken.

Øya er en av de store turistdestinasjonene i Egeerhavet og er kjent for det yrende nattelivet.

De innfødte hevder for øvrig at det skal finnes hele 700 kirker og kapeller på øya; nærmest et hvert gravsted gjelder som kirke og hver familie bygde sin egen som vern mot havet og takk for at man kom helskinnet hjem fra ferd!

På en høyde over byen står de majestetiske vindmøllene, og i sentrum kan vi se Tria Pighadia ("plassen med de tre brønner") hvor hele byens vannforsyning kom fra inntil 1956.

Det sies at Mykonos er homsenes fristed, men det merket ikke vi noe til.

Her er vi på vei fra havnen mot sentrum i byen

Vi hadde litt problemer med å finne stedet, men her er vi ved inngangen. Det het Andromeda Apartments.

Her er vi på vei inn mot der vi skal bo

Her ser vi fra trappa vår mot utgangen

Det var fint beplantet, men mange steder var planter og trær blitt litt for store.

Her er utsikt fra trappa vår. Bedet til høyre ble brukt som do av alle kattene i området.

Det første vi fant ut var at terrassen var veldig utrivelig. Den var helt overgrodd av vinranker og veldig mørk. Vi syntes at det var så ille at vi ikke ville ikke bruke terrassen i det hele tatt.

Enda et bilde fra terrassen

Det var basseng her også, men vi brukte det ikke

Etterpå gikk vi nedover mot sjøen. Her var det flere restauranter. Denne hadde bord helt ned mot sjøen.

Slik som dette

Det var kirker her også

Dette er de berømte vindmøllene

Dette er utsikten fra høyden ved vindmøllene

Dette er "Lille Venezia". Her står husene på pæler. Vi hadde lunsj på restauranten til høyre i bildet.

Her skal vi ha lunsj

Dette er betjeningen

Kjell venter ennå på maten

Pelikanen Petros var en hvit pelikan og var den offisielle maskoten på Mykonos.

Den ble funnet utenfor kysten i 1958 av en fisker. Den var såret, men han pleiet den slik at den kom seg. Han prøvde å sette den ut i naturen igjen, men den kom tilbake og holdt seg i byen. Den var veldig populær både av innbyggerne og turistene.

Lanbybefolkningen ga han navnet Petros.

Til stor sorg for alle ble Petros påkjørt av en bil 2. desember 1985 og døde.

3 nye pelikaner ble gitt av forskjellige mennesker som erstatning for Petros, og de holder til rundt omkring i byen.

Etterpå gikk vi gjennom de trange gatene

En liten kirke

Denne kirken var vel litt spesiell?

Det var blomster her også

Nede i havna var det også en liten kirke

Slik så det ut inni

Her har vi satt oss ute på trappa

Her lager Kjell dagens rett: ris, corned beaf, hakkede tomater og blandede grønnsaker. Mmmmm.....

27. mai

Etter frokost satt vi litt ute. Siden terrassen var så ukoselig flyttet vi like godt møblementet ut på fremsiden

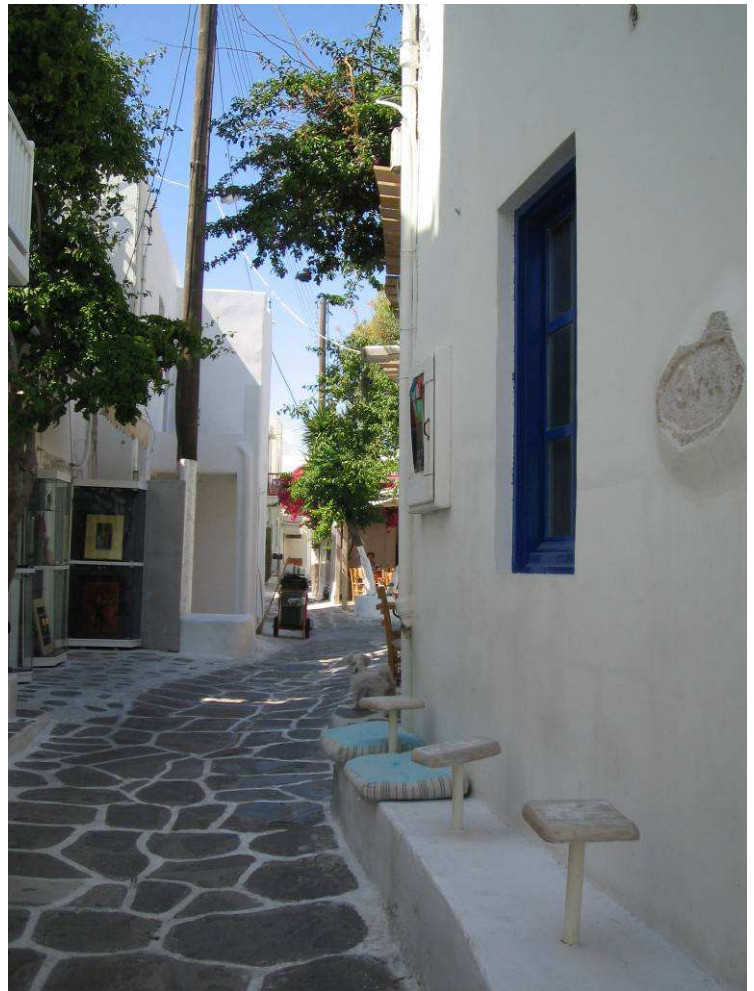

Etter lunsj gikk vi og kjøpte båtbilletter tilbake til Rafina. Her har vi en øl på en fortausrestaurant

Her ser vi bort dit hvor fergene pleier å legge til

Her er vi på vei hjem igjen

Bord og stoler ute i gata

Her kjøper Kjell diverse varer i supermarkedet

På vei ut av butikken

Etterpå gikk på "stranden". Det var litt mye steiner her, men det hadde vært OK å bade her med mindre bølger.

Rett bortenfor var det også en liten strand

Rett overfor stranden så vi en kassert "gyngehane"

Da vi kom opp fra stranden spiste vi lunsj her

Det hadde så god mat her at vi lovet "hu mor sjøl" at vi skulle komme tilbake om kvelden

Her er vi tilbake om kvelden og Kjell bestiller

Til slutt hadde vi is

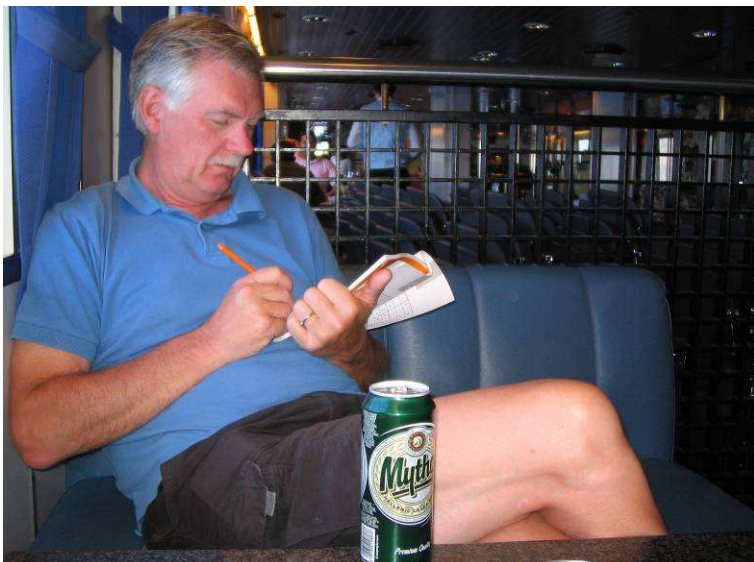

Tiden gikk og det var på tide å gå

Før vi gikk fikk Kjell ta et bilde av Anne Berit og "hu mor sjøl"

28. mai

Denne dagen skulle vi tilbake til fastlandet. Vi tok bussen bort til den nye kaien.

Vi tok den samme båten som vi hadde fulgt før tilbake til Rafina. Det tok ca. 5 timer.

Underveis kjøpte vi Sudoku-hefter og løste Sudoku.

Fra Rafina tok vi bussen inn til den første Metro stasjonen, Ethniki Amyra. Deretter tok vi Metroen bort til Syntagma.

Derfra var det ikke langt å gå bort til det hotellet vi hadde bestilt.

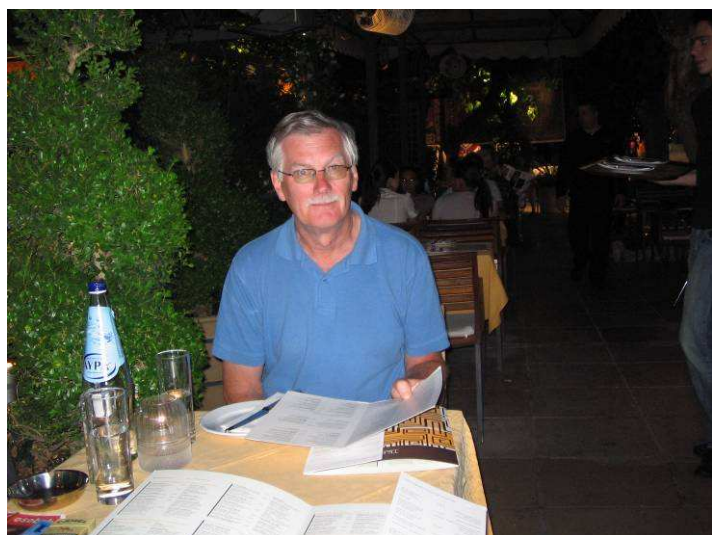

Athen eller Aten (gammalgresk Ἀθήναι, Athenai og nygresk Αθήνα, Athina) er hovedstaden i Hellas. En teori er at navnet kommer fra byens skytsgudinne Athene, men det kan ikke bevises. Byen er fødestedet for den vesterlandske kultur.

Hellas var del av det osmanske riket frem til 1820-tallet. I 1821 brøt det ut kraftige opprør mot det tyrkiske herredømmet på Peloponnes. Opprørene bredte seg raskt til øyene og nordover, og sommeren 1822 ble Athen erobret. Etter undertegnelsen av Konstantinopel-traktaten i 1832 ble Hellas anerkjent som selvstendig stat.

Athen ble da hovedstad for Hellas. Byen var på det tidspunktet ikke så mye mer enn en husklynge nedenfor Akropolis, der bydelen Plaka ligger i dag.

Dagens Athen er en storby på nesten 4 millioner mennesker. Sommer-OL ble arrangert i og utenfor byen sommeren 2004.

Da vi ankom Myrto hotell viste det seg at det hadde blitt kluss i bestillingen og hotellet var helt fullt. De beklaget og sørget for at vi fikk plass på et annet hotell i nærheten. Etter at vi hadde installert oss der spiste vi på en restaurant rett i nærheten.

29. mai

Det var frokost på taket av hotellet med utsikt over til Akropolis

Etter at vi hadde spist frokost, gikk vi bort til Hotel Myrto og fikk igjen det forskuddet vi hadde betalt inn på forhånd.

Det ble litt kluss, men vi tapte i alle fall ikke penger på dette.

Lysikrates monumentet. Dette er en 6,5 meter høy steinsøyle på nesten 3 meter i diameter med greske inskripsjoner fra 335 f.Kr. Det finnes etterligninger av dette monumentet i både England og USA.

Pittoresk restaurant i skråningen opp mot Akropolis

Her gikk vi tilfeldigvis forbi et hotell hvor Kjell har bodd for flere år siden

Turist-tog gikk gjennom gatene

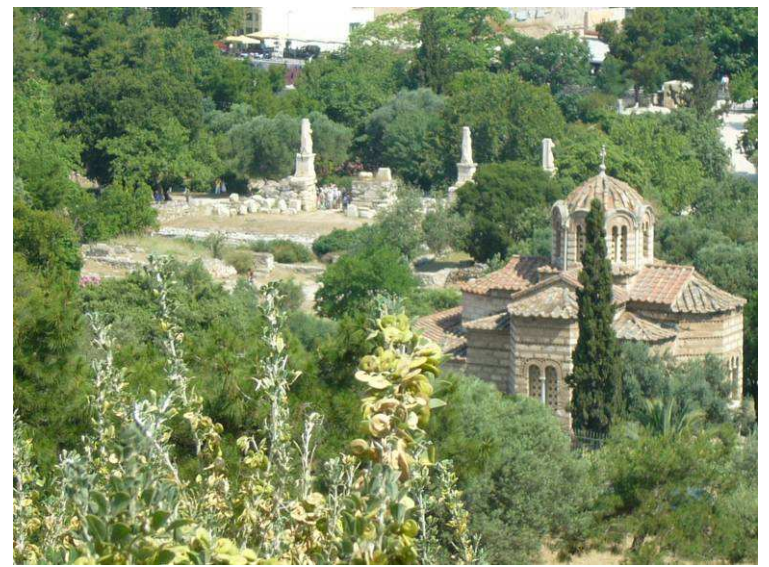
Denne hunden lå i solsteiken midt i gågata

Hefaisteion er regnet som verdens best bevarte doriske tempel. Det ble oppført ca 449 f.Kr.

Her har vi god utsikt over Athens gamle Agora.

Nederst til høyre ser vi Agii Apostoli som er en av de eldste kirkene ved Athens gamle agora.

Rett før inngangen til Akropolis satt denne musikeren i gresk nasjonaldrakt og spilte et gresk strengeinstrument.

Her kjøper Kjell billetter til Akropolis

Det første vi så var Herodeion. Det er en teaterlignende amfiscene. Det er ikke et teater i ordets rette forstand, men kalles et Odeion. Denne bygningen er den siste som ble laget i tilknytning til Akropolis, og ble oppført så sent som i år 160 etter Kristus. Arkitekten av det hele var Herodes Atticus, og det skulle brukes til artistiske og mer generelle kulturbegivenheter.

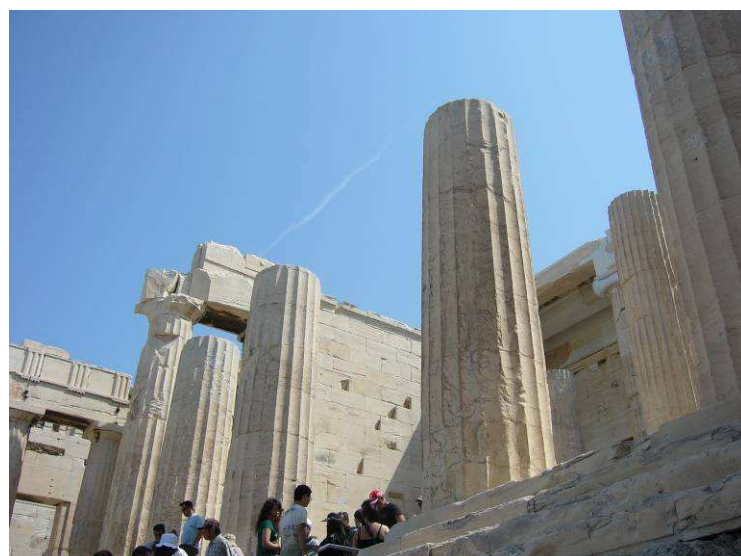

En detalj fra forrige bilde

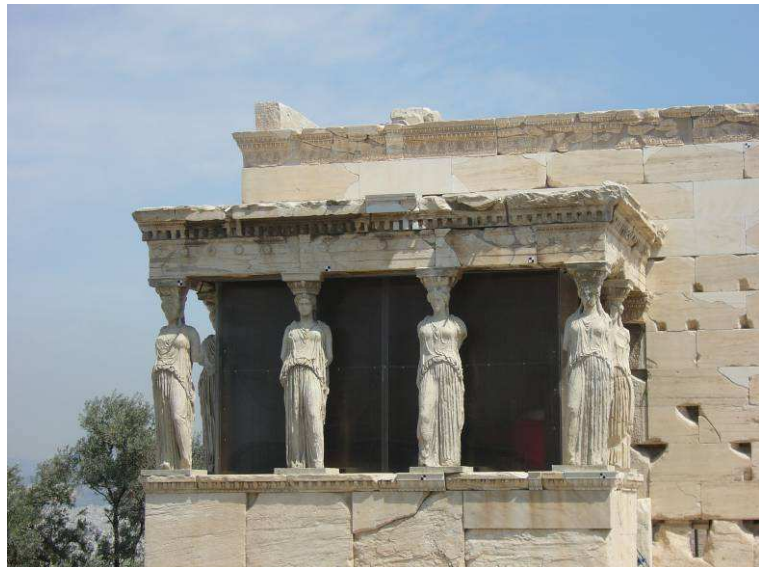

Her ser vi utsnitt av teateret i begge retninger

De holder på med restaurering over alt

Her er vi på vei oppover mot toppen. Dette er Propyleene som er portbygningen på Akropolis. Den er bygget av marmor og påbegynt 437 f.Kr. Vi syntes det var ganske imponerende.

Det første vi ser på venstre siden når vi kommer opp er Erechtheion som ble bygget i årene 420–407 før Kristus og viet Athene, Erechthevs og Poseidon, som etter myten var Athenes medbeiler til herredømmet over byen. Med sin Korehall, med tak som bæres av ungpikefigurer, de såkalte karyatider, er Erechtheion en av perlene i klassisk arkitektur.

Likeså skal det være stedet der Poseidon plantet spydet sitt når han kjempet om Athenernes gunst mot Athene, og der det dukket opp en stor kilde. Det skal også være et merke etter Zeus lynnedslag på dette stedet.

Her er vi ved Parthenon, det mest berømte av alle greske templer, bygd 447–432 f.Kr. Arkitektene var Iktinos og Kallikrates, mens Feidias stod for utsmykningen.

Under Parthenon ligger restene av et tempel, det såkalte Før-Parthenon, som trolig ble påbegynt før perserkrigene og ødelagt under disse.

Pga. luftforurensning, masseturisme og jordskjelv i begynnelsen av 1980-årene er det satt i gang omfattende restaureringer for å redde denne og Akropolis' øvrige bygninger.

Det var ganske folksomt oppå her

Her er en utsiktplattform

Her står Anne Berit på utsikts-plattformen med Lykabettos høyden i bakgrunnen

Her ser vi ned på Dionysos-teateret. Det er det eldste av de greske teatrene. Det var her det antikke drama oppsto. Teateret hadde sine første oppsetninger på 600-tallet f.Kr.

Her ser vi restene av Templet for den Olympiske Zeus. Første delen stammer fra 6. årh. f.kr., mens det seneste tilbygget ble utført under keiser Hadrians regjeringstid. Templet var i den hellenistisk-romerske periode det største i Hellas.

Her ser vi i retning av Filoppappos-høyden med Filoppappos-monumentet på toppen. Monumentet ble bygget for å ære den romerske senatoren Filopappou.

Her er vi kommet ned til den romerske agora (torg) som ligger rett øst for den gamle klassiske agora. Bakerst ser vi vindenes tårn.

Her ser vi rett over den romerske agora over på en moské, Fethiye Moskéen, fra det 15. århundre etter Kristus.

Dette er restene av den vestre inngangsportalen til den romerske agora. Den er fra det 2. århundre før Kristus.

Det fantes gatemusikanter her også

Her er vi loppemarkedsgata i Monastiraki. Dette var på en fredag, men det er på søndagene det er stappfullt her.

Han her prøver å selge greske fioliner

Dette er Tzistarakis Moske, oppkalt etter guvernøren i Athen som bygde det i midten av 1800-tallet. Den ligger rett ved siden av Metrostasjonen i Monastiraki.

På Monastiraki-plassen var det mange "figurer" som prøvde å tjene noen penger

Etter dette måtte vi ha en liten lunsj

Rett før kom tilbake til hotellet vårt, gikk vi forbi en liten kirke, hvor det senere på kvelden var bryllup.

Her er vi tilbake på hotellet. Helt på toppen kan vi ser hvor vi hadde frokosten om morgnene. Nå måtte vi ha en liten hvil etter å ha gått så langt.

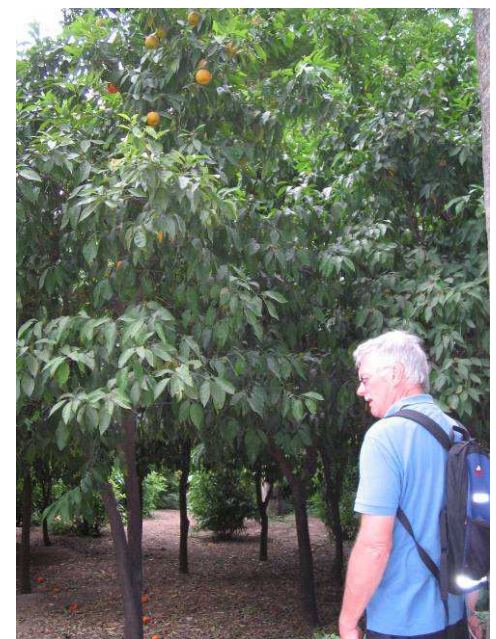

Da vi kom ut igjen skulle det være en demonstrasjon og politiet hadde mobilisert for fullt for å passe på at alt gikk fredelig for seg

Her er det flere som skal på plass

Sightseeingbussen gikk

Her fant vi ut hvor bussen gikk tilbake til flyplassen.

Etterpå gikk vi inn Nasjonalhagene

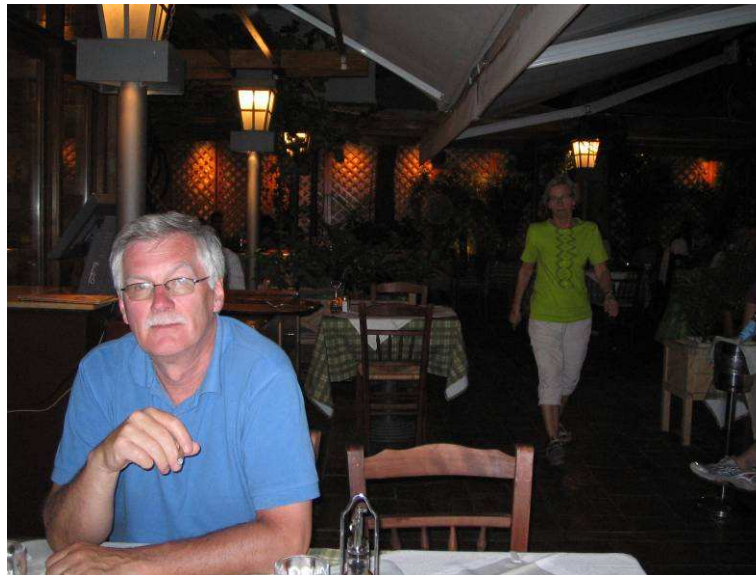
Kjell er på vei innover

Her er vi kommet til Zappeion Hall fra 1870-tallet med Zappeionparken foran. Hallen er konferanse- og utstillingssenter tilknyttet Olympia-institusjonen. Det er oppkalt etter Evangelis Zappas, som fikk gjenstartet de olympiske leker i moderne tid.

Her fant vi ut at vi skulle ha en Ouzo

Her er vi på en restaurant om kvelden

Denne karen gikk rundt blant gjestene og spilte og sang hele tiden.

Her synger han for andre gjester

30.mai

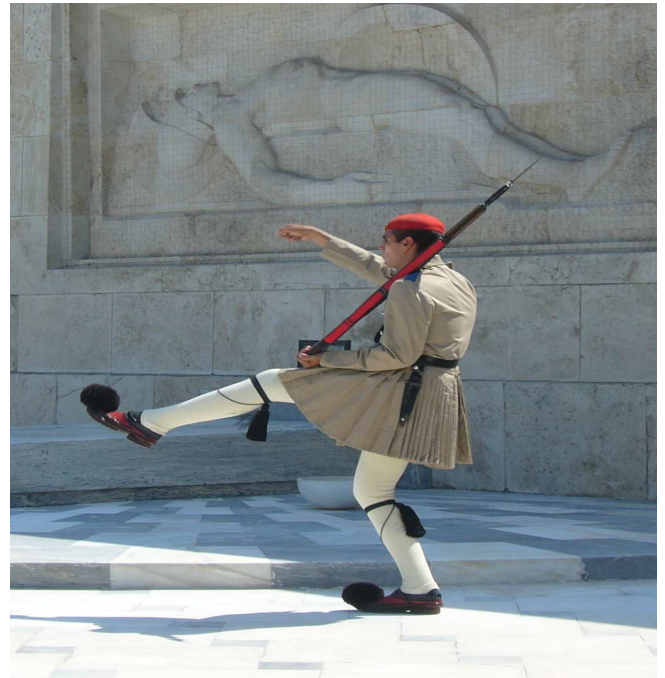
Vi startet dagen med å ta bilde av disse duene. De satt utenfor dette bakeriet hele tiden. Vi skimter bakeren innenfor. Han kastet ut smuler av og til.

Her er vi utenfor Parlamentsbygningen. Dette var tidligere et kongelig slott.

Her voktes monumentet over den ukjente soldat døgnet rundt av de stramme Evzonene, den greske garden med sine tradisjonelle uniformer. Vaktskiftet, som her, skjer hver hele time.

På plass foran vaktbua

Etterpå gikk vi oppover mot Lykabetos-høyden. På veien oppover var det mye blomstrende kaktus

Her ser vi ned på det store Panathinaiko Stadion, som ikke hjemmebanen til fotballaget Panathinaikos, men et stadionanlegg som har blitt benyttet til idrettsarrangementer helt siden cirka 330 f.Kr. Dette stadionanlegget ble totalrestaurert til OL i 1896, og under sommer-OL 2004 ble det brukt til bueskyting og målområde for maratonløp. Dette er verdens eneste stadion bygget fullstendig i hvit marmor, og har plass til rundt 80.000 tilskuere sittende på lange trappeavsatser.

Her er vi oppe på Athens høyeste punkt, Lykavittos, med en topp som ligger 270 meter over havet.

Det ligger en kirke der også.

På en klar dag er det mulig å se helt til Pireus.

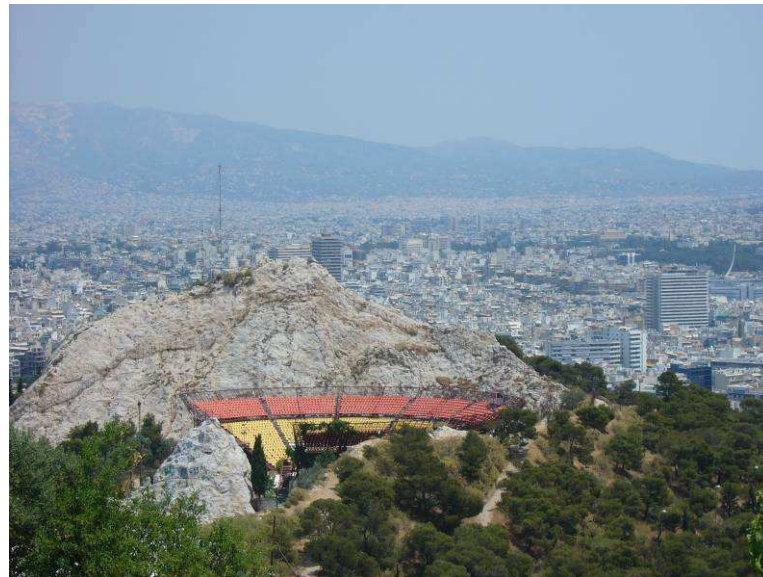
Det er mulig å ta en bane opp og ned, men vi valgte å gå.

Det er også en kostbar restaurant, Horizons, på toppen. Vi skulle ha en pils som lønn for strevet opp bakkene.

Det er den dyreste pilsen vi har kjøpt, 130 kroner for to små pils. Hvis vi hadde tatt banen opp og kunne vise billettene, så hadde vi fått reduksjon i prisen.

Kjell ser litt misfornøyd ut

På baksiden av toppen er det en amfiscene

Mer blomster. Kaktusen var populær blant biene

Det var en katt her også

Nede i byen igjen, så vi denne lirekassemannen

31. mai

Denne dagen skal vi reise hjem. Her betaler vi hotellet.

Vi tok bussen ut til flyplassen.

FIN TUR !!!!!!!!